

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાની કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બાળમિત્ર સ્તુતિ ગાયન

વિષય ય૨૫૩૪ : ૪૬૭

શ્રી
॥ અંબાજી ॥
વાઘમિત્ર સ્તુતિ ગાયન.
ભાગ પેહેલો.

દોહરો.

કનીજન સમરે સરસ્વતિ-સીતા સમરે શમ;
માનવ સમર તું અર્પણકા-નવ ભેસે કંઈ દામ.

રચનાર.

પટેલ, ગોપાળદાસ કેશવલાલ,

ઝાપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

પટેલ, ગોપાલદાસ કેશવલાલ,

તથા

મી. ચુનીલાલ હીરાચંદ.

અમદાવાદ ધર્મોજય પ્રેસમાં છાપી.

ઈ. સ. ૧૯૦૦

સંવત ૧૯૫૬

ક્રીંમત ૦-૧-૬

આ અંતમાં જે સાહેબોએ અગત્યના કાલે આશરો
 આપ્યો છે તેને સાહેબોનો આ કૃત્યને ઉપકાર માનવામાં
 આવે છે,

ગુરુગત વિદ્યાપીઠ
 રાજકોટ સી. પ્રસિદ્ધ કર્તા
 ગુજરાતી ઓપીરમર સંગ્રહ

૨૧

॥ श्री अंबा ॥

સર્વે અંબાલતા સકલજનો પ્રતે વિનંતી કરવામાં આવે છે. આ ગ્રંથની નકલો વેચાણ થએલી જે કોમન ઉપજશે. તેમાંથી અમારા અરવિના રૂપીઆ જતાં બાકી જે રહેશે. તે શ્રી અંબાલ નીમીત છે.

શ્રી ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કર્તા.

શ્રી.

અંખાળ.

ખાળમિત્ર સ્તુતિ ગાયન.

૧

શ્રી સરસ્વતીની સ્તુતિ.

દીના મુમતિ, મા, અતિ અતિ, નમુ પાયે .. માળ સરસ્વતિ(૩)દીયો.
નમુ માળ, ચરણે, પાયે, કાપે;..... માળ કુમતિ...(૩)...દીયો.
મહેર કરોતે, માતુ અમારી, સદાનો છું મા તારો આભારી.
સાહાયતા છે આ માળ તમારી, વશો હૃદયને નમુ આવારી, દીયો.
આરામુરમાં અષ્ટે કૃપાળું, જગત તણા છે મા પ્રતિપાળું;
ગુણ ગાવાને હૃદયે વધાર. કૃપા કરાને માત દયાળુ. ....દીયો.
પ્રેમથી માળ વધાવું, કૃમ કૃમ અક્ષત કરમાં લેઈ,
અથપુર્ણ કરવા માંડે, મેહર કરીલ્યો હસ્ત મટી;.....દીયો.

૨

(ભરપુર શુરવીરના) એ રાહ.

આરામુરમાં અમિકા, માળ આપ દયાવાન,
પ્રેમથી નમીને પામે, આપે માળ જ્ઞાન; આરામુરમાં.

૨

જય જય (૨) જય જય માણ સુખકર.
 જય જય (૨) જય જય માણ દુખહર, આરાસુરમાં.
 ભક્ત ધણા જાયેરે, તુમ આગે મા નાયેરે;
 ધૈર્ય રી ગણો બાળ સમાન, સદા નમે સૌ સેવક તમામ.
 જય જય. આરાસુરમાં.

૩

(રમતી સખીઓની સંગાથ) એ રાહ.

રમતા માતૃશ્રીને ધામ, અતી મનમાં મલકાતા,
 ગુણ ગાવાને બાળ, તનમાં હરખાતા;
 થાતા રાણ રાણ, અંબે માતા. રમતા.
 દુખ દુર કરવાને સૌ, રમતા માણ ધામ,
 બાળમિત્ર આ પ્રેમથી, જપતા શ્રી અબાય;
 દેવી દાતા કરે સુખ સાતા, વાહ વાહ કંપાળું દીશે
 અંબેમાતા. રમતા.

૪

(રંગીલી પ્રેમીનીતું) એ રાહ.

કંપાળું માંતુશ્રી તમે ક્યાં મળનાર, તન રદવરદય માડે ભેદ જાય,
 આપ બિરાજો સુંદર વનમાં, મેહુર કરી મા થાઓ સાય;
 જીવ મારો અતિ ભમે, દર્શન દો મંભાય.
 દયાવાન માણ તમે, પ્રેમે નમીયે પાય, કંપાળું.
 તન મન ન્હન અપાયું કરું, તુમ અર્થે મંભાય;

આરામુર મા અંબિકા, થાઓ માણ સાય. કંપાળું.

૫

(જોડી વિણજન્મ વૃથા જગ જાણ) એ રાહ.

તુમવિણકોણ દુખ હરનાર, મા—તમે તાર્યા વણીકના વાહાણ, તુમ,
જગત જનેતા માત નમીયે, હસ્ત જોડીને બાળ;
દુખહરીમા, સુખ કરી તમે દ્યો, માણસંભાળ...કરોને બહાર.તુમ
માણ અમેને મેહર કરીને, પુરો મનની આશરે,
માણ વનમાં આપ બિરાજે, રાખો માણ પાસરે;
-દય.વાન મા દયા કરોને નમીએ...પ્રેમથી સાથ...કંપાળું માત. તુમ

૬

ગરબો.

(ચાલો સૈલ્યને સુંદર શણગારીએરે) એ રાહ.

ચાલો માતુશ્રી અંબાના પાયે લાગીયેરે,
માના મંડપની શોભા અપરંમપાર;.....ચાલો,
શોભા શીખની માતની, આરામુરની માંદિ;
હૃદય લાવી ઊરમા અતિ, નમીયે સરવે સાથ;
લમ સુદર પુષ્પથી માત વધારીએરે,
કરો પ્રેમથી પુજન નરને નાર;.....ચાલો,
દયાવાન મા અંબિકા, જગત તણા પ્રતિપાળ;
કંપા કરો મા દાસને, (સંસારદેવી) દધીપાર ઊતાર.

ગઢએ ગીત માણ મુંદર તારા ચોકમાંરે,
નમીએ પ્રેમ સહીત માણ ચરણે પાવ.....ચાલે.

(સીતારી સીતારી એ રાહ.)

સીતારી, સીતારી, સીતારો, સીતારો, અકળકતિ
માણ દીસે, સીતારી.
જાળીવારી, બલીહારી, છખીતારી, શાહેસારી, મેં જારી; સીતારી
ચાયને તું રંક કરે, રંકને મા રાય કરે.
અકવાર મુને માણ મળે, તોતો દીનમાન મારો કરે, સીતારી.
પણિકની વહારે ધાયા, દહી માંહેચી, વાહાણુ તાર્યા;
અકળ દિયે તારી માયા, નિર્મળ કરમા, મારી કાયા....સીતારી.

(પ્રેમનો કોલ દીયો રાજકુમાર) એ રાહ.

પ્રેમથી અમે વંદીએ અંબેમાત, હો જગત જનેતા માત,
નમીએ સૌ સેવક સાથ; પ્રેમથી અમે.
સુણાને અર્ચ સર્વગીરે, તમે કંપાણુ માત.
વસીયા આપે આરામુરમાં, કોને કહીયે વાત, પ્રેમથી.
કાપોતે કહ સેવકતારે, મેઢેર કરો મંમાય;
દુઃખ હરીને, દર્શન દો મા, નમીએ સર્વે સાથ. પ્રેમથી.

(આવો રંગીલા હૈયાના હારરે) એ રાહ.

બાળ રક્ષણના કરનારે, દીશો આપે કંપાળું મંમાય,
દુઃખ માતૃશ્રી તું હરનારે, દીશો આપે કંપાળું મંમાય;
મુદર વનમાં આપ બિરાજો, સોજાનો નહી પાર.
જગજનેતા મેહર કરીને (સંસારરૂપી) દધી માહેથી તાર,
જાડો, તુમ ચર્ણ પેવારી, મા બલીહારી, આનદી
અંબેમાય;.....બાળ.

હૃદયથી માણ હું ગુણ ગાડો, અતી મન, હરખાડો.
તુમ દર્શનથી, માણ હું તો, હંમેશ સુખીઓ થાડો.
આવો માણ સુમતી સારી, માતૃશ્રી મારી, આનંદી
અંબેમાય;.....બાળ.

(લાવ્યો વધાર્ધ.) એ રાહ.

હૃદય વાધ્યો આનંદ, માણ ધામ રમે,
બાળમીત્ર આરામુર પાય નમે;
દયાળું માત, તમે...વંદીયે સાથ અમે, (૨) જય, જય...હૃદય,
સોજા દીસે આનંદી, માણ સી. અહો,
દીસો કંપાળું વિશ્વમાંહી માત તમે,
બાળના મન ગમે, આરામુર માત અહો (૨) જય જય...હૃદય.

(તુમારો, તુમારો,) એ રાહ.

હું તારો. (૪) માણ સદાનો હું દાસ, હું તારો,
પ્રેમેથી ગુણ ગાઊં, અતી મનમાં હરખાડી;
મુખીયો માતુશ્રી, થાઊં. હું તારો.
કૃપાળુ માતુશ્રી થાએને સાદી, નમુ પ્રેમેથી માણ હું તો તારે પાય
જય જય ભવાનો હુખ મારા જય; હું તારો.
નમે તને આનંદ બાળ, લીયો માણ બાળની બાળ.
(સંસારરૂપી) નાધી માંહેથી માણ તું તો તાર. હું તારો.

(જયધર જગવર) એ રાહ.

જયકર, સુખકર, વિનતી, ઊરધર, માણ નમુ પાયે,
માતું ભવાની હુખ હરનારી, સેવક ગુણ ગાયે; જયકર.
આરામુરમાં આપ બિરાજો, વિનતિ માતુ કોને કર.
જગત જનેતા અંબે કૃપાળુ, માણ તારૂં ધ્યાન ધરું, જયકર.
સગુ સંબંધી કોઇ નથી મા, કુટુંબને પરીવાર;
કરચંદી મા તારો સુજને, આ અવની મોજર. જયકર.

(વાહ વાહ વચન) એ રાહ.

માણ આપે કૃપાળું, નમુ પ્રેમે કૃપાળું, ભાગુ પ્રેમિતમારે હું પાય

આતંદી લાગુ પ્રેમે તમારે હું પ.ય;
 ધરે જે તારૂં મા ધ્યાન, તેના દુઃખ દારીદ્ર મા જાય. લાગુ.
 હરનીશ દર્શન મિના, બાળ અતી અકળાય,
 અન્વાર મા તું મળે, તો માલ સુખ થાય;
 દીસા, દીસો. આપ દયાવાન,
 (ખીજો) આપે આપે લાઠ માલ જ્ઞાન.
 ગાયો ગાયો ગીત આ રસાળ. લાગુ.

૧૪

(હાંહારે સળી) એ રાહ.

હાંહારે લાઠ, સુતારે લાઠ, અંબા અંબા મનમાંહી થાય છે આઠ
 કામકાજ મુને લાઠ નહી સુજે, માતૃશ્રી દર્શન અતર ખુચે;
 કોણ જણે એકદમજ શું થયું, માલ દર્શનમાં ચીતજ જઈ વહું.
 હાંહારે.

૧૫

(પામ્યો પામ્યો) એ રાહ.

પામ્યો પામ્યો(ર) તમારે પારે હો મારી માલ દયાળું અખિકા
 પ્રેમથી માલ વંદન કરીએ, પછી માતૃશ્રી દુખજ હરીએ;
 ગમ્યે ગીત શેવક આ વારી હો. મારી.
 જગત, બેલી માત આવારે, બાળક છે મા શણું તમારે.
 વિનતી કરે માતૃશ્રી નામી હો; મારી.

(સ્વામીની રક્ષા કરજે) એ રાહ.

શોભા અધીક તમારી, આરામુર શોભા અધીક તમારી,
આપ બિરાજો મંડપ માંહે, સિંહપર કીધી સ્વારી; આરામુર.
મુર્ય સમાનમુખ સોઢે શું તારૂં ઝળકી રહી નાકેવાળી. આરામુર.
ભીરમાંહો મા હાજર સોઢે, લેલો ટીલટી સારી, આરામુર.
પ્રેમથી બાળ મા તુમ મુજ ગાયે, નમે પ્રેમ નરનારી આરામુર.

(હરમાન વરમાંહી) એ રાહ.

૧ લો—વનમાંહી માતૃશ્રી અંબા બિરાજે,
ત્યાં આવી સેવક માના પાયે નમે;
હરનીશ હરે વાધે અતી મનમાં.
પ્રેમે માતૃશ્રીની પુજા કરે,

૨ જો—ત્યારે તો ભાગ બસ જાડે જાડે;
માળી કનેથી પુષ્પ હુતો લાવું.

૧ લો—જ જ ભાગ ત્યારે, રાજ હુ' થાડે, વનમાંહી.

૨ જો—ભાગ હુતો લાવું, !વાહ !વાહ ! હુતો લાવું;

૧ લો—હાહા ભાગ ત્યારે, પ્રેમે વધાવું. વનમાંહી.

૨ જો—ભાગ હુતો લાવું, !વાહ !વાહ ! હુતો લાવું;
ત્યારે તો પુષ્પ ઝડ કાવું લાવું. વનમાંહી.

(આ હાર જોઈ કંઈ કંઈ થાય જો) એ રાહ.

આ પુષ્પ જોઈ મન હરખાય જો, વાહ હાર ગુંથાવું,
અંબામાતા કંઠમાં સોરરાવું જો, અતિ આનંદ પામું;
ક્યાંછો માતૃશ્રી જગત દાતૃશ્રી, પહેરો મારા પુષ્પના હારજો.
હું'રે પહેરાવું માણ ઊરે તમારે,
આવો, માતૃશ્રી...લ્યાને, સ્વીકારી...કંપાળું, દયાળું;
નમાવું, શિશ તારે પાયતો.
સુંદર વનમાં આપ ભુવનમાં, આવી નમે આનંદ બાળજો,
અમે શહે છીએ માણ તમારે .....આવો.....આ પુષ્પ.

(મારા હૈયાકેરા) એ રાહ.

મારા સુંદર પુષ્પના હાર કંઈ આરોપસોરે,
મારી, બાળક કેરી વિનંતી ઊરમાં ધારસોરે;   મારા.
નવીન પુષ્પના હાર ગુંથાવ્યા, પ્રેમ સહીત માણ અમે લાવ્યા,
તે આપ ઊરે માણ ધરાવસોરે.   મારા.
વંદન પ્રેમથી માણ કરીએ, કૃમ કૃમ અક્ષત કરમાં ધરીએ;
પુજા કરે દુઃખ માણ કાપસોરે.   મારા.
પ્રેમ સહીતે બાળક નમીએ, આવી માણ તુજ ધામે સમીએ,
નિજ દાસ કરી મો સ્થાપસોરે;   મારા.

(દરમાંતું દિલ સાથ છોકરા) એ રાહ.

કર વિનય વિનય મંભાય, આરામુર વિનય વિનય મંભાય,
બાળ તનમાં અતિ અકળાય; આરામુર.

હો મુખકારી, માતુશ્રી મારી.

આસાપુરેને માતુશ્રી અમારી, અખીલ, વિદ્યમાં કૃપા તમારી.
જાડી અરણ્યે મા બલીહારી, સોભે મુરતી મા મોહનગારી;
(શુ' વખણાય છે) નામ દેશે દેશ પ્રખ્યાત. આરામુર.

બાળ આ વારી, શહે તમારી.

આવે કૃપાળુ' એ અખીકા માડી, દર્શન આપો માણદાડી દાડી.
એમાં હો માણ મંડપની માંહી, તન હરખાયે મા ગરબાગાઈ.
(વાહ કેવો સમય) અતી આનંદ આનંદ થાય. આરામુર.

૨૧

(હારે મોરે લાગી] એ રાહ.

હારે તુમ દર્શનમાં વસ્યા મોરે મનવા, રે મનવા, હોમનવા. હારે
અંબા અંબા અંબા જયે મોરે તનવા;

માતાણ, માતાણ, માતાણ, મા.....હારે,

આવે પારે બાળ આનંદ નમવા,

અંબાણ, અંબાણ, અંબાણ, મા.....(ર).....હારે

૨૨

કહ્યાણ.

જય માતું અખીકા હો આપ દુઃખ હરા;

સર્વે સૃષ્ટીમાંહી માણ આપ મુખકરા.
 કોટી સનિસમ મુખકું સોહો, તેજ તણા અંબાર;
 સિંહ ઉપર મા સ્વારી કીધી, ધરી સોળ સણગાર. જયજ
 મુંદર માણ ઊરમાં સોહો, જગ મોતીનો હાર;
 લેલાંદે મા દીસડી સોહો, ચાંદની તેજ બિશાળ. જયજ
 કરમાંદે મા મુંદર ગજરા, પુષ્પ તણા મંમાય;
 અભુવટ વિછવા હુમ હુમ હમકે, ઝાંઝરનો હમકાર. જયજ
 અકળ કંતી સોભા તારીનો, કહેતા ન આવે પાર;
 કરજોટીને શીશ નમાવું, જગમાં તુજ આધાર. જયજ

૨૩

(નમીએ નમીએ નમીએ) એ રાહ.

વંદીએ વંદીએ વંદીએ તને હે આશમુરી
 વિધન કાપો મુખ આપો માત ઇચરી. વંદીએ.
 વિજય વિજય વિજય કરો આ સૃષ્ટીની માંહી
 દુઃખ હરણ સાન્તી કરણ નમીએ મોરી માય. વંદીએ.

૨૪

ગરબો.

(વટ સાવીત્રી વૃત આજ-એ રાહ.)

પ્રેમ ધરી સહિ આજ આનંદ ગુણ ગહએરે,
 અમો છીએ તમારા બાળ પ્રીતે તાળી દહએરે;
 હો જન્મ જન્મેતા માત નમીયે તુંજ પાયેરે,

કૃપા કરો માતૃશ્રી આજ દોર સહુ' ગાયેરે.
 પ્રેમથી નમીએ માત અ'બીકા કરજોડી લાગીએ પાયરે,
 અમે અજ્ઞાની છોર માણ તાલિરા:
 આરામુરમાં માણ આપ બિરાજો, થાઓ શેવકને શાયરે,
 અમે અજ્ઞાની છોર માણ તાલિરા.
 મેહર કરી માણ કુમતી કાપો, દયા કરી માણ સુમતી આપો;
 અમે છોર છીએ માતરે.....સુણો માતૃશ્રી મારા.
 આનંદથી તંમ ગુણ હું' ગાઉ, અ'બીકા માતા મુખી હુ'તો થાઉ;
 ભાવેથી સેવા બજાવુંરે.....સુણો માતૃશ્રી મારા.

૨૫

(સદારહોને પાસ-રાહ.)

સદા ધરીયે ધ્યાન માણ, સદા ધરીયે ધ્યાન,	
પ્રેમથી નમીયે પાયે, આપો માણ જ્ઞાન.	સદા.
કાપો માણ ઓ દયાળુ, શેવકના અજ્ઞાન;	
જય કૃપાળુ' જગત વિશે, આપ દયાવાન.	સદા.
મેહરબાન દયાવાન તુમ ચર્ણનો હું' દાસ;	
માહનગારી માતૃશ્રી, મુને એક તારી આશ.	સદા.
સદા ચરણ માણ મુને, સુમતિ તું આપ;	
મેહર કરીને માતૃ મારી, કુમતિ તું કાપ.	સદા.

૨૬

(આવો આવો દયા રમીયે.) એ રાહ

જુઓ કેવી સોજાય છે, આનંદી અ'બીકા માય છે;

સોભે સોભે સણગાર (૨) બેઠાં મંડપ માલે,
 પ્રેમેથી પુજા થાય છે.....માતુશ્રીની જુઓ.
 કરે ગજરા વિશાળ (૨) કંઠે મોતીનો હાર,
 મુંદર ઝાંઝર માણ પાય છે.....અહોભાઈ જુઓ.
 ધરે બાળ સ્વરૂપ (૨) વળી જુઠ્ઠાનું રૂપ,
 દીનમાં ત્રણ રૂપ થાય છે.....માતુશ્રીના જુઓ.
 જોડ સોભા અપાર (૨) પ્રીતે નમે નરનાર,
 શીતળ પવન સારો વાય છે.....માણ ધામે જુઓ.
 સ્ખરો જય જય થાય (૨) ગીત સારા ગવાય,
 ઘણા રોજકને સાલે છે.....માણ અંબે જુઓ.

૨૭

દુઃખની વાદળીયે એ રાહ.

દુઃખની વાત કેને કહું મોરી માધ (૨)
 આવો કૃપાળું વહારે મોરી ધાધ. દુખની.
 અથડાવું પ્રપચી સાગરમાંહી,
 તુમ વિના સાલે કરે કોણ આધ. દુખની.
 કુર્મ રમાડે મુંને અતીરે લોભાધ,
 તું દુર કરે આજે મોરી માધ. દુખની.

૨૮

(તું મુંદર મોહનગારી-રાહ).

અંબેમા મોહનગારી, વિનંતી લ્યો ઉરમાં ધારી (૨)
 નમ્ર પ્રેમે માણ મારી (૨) અક્ષય કૃતિ મા તારી (૨)

જાડી તુમ પર મા જાડીદારો નમુ પ્રેમે માતુશ્રી પાય;
સુખ મા થાય, દુખ મા જાય, જથો મા મારો. વિનતી.

૨૯

(ધનાશ્રી)—રાહ.

ભાવે ભજ અંબાય પામરણ્ય ભાવે ભજ અંબાય,
સગુ સખ ધી છવ કોમ્પ નથી તાર, આરે જગતની માંદા. પામર.
માત પીતા તારા વાહાલા નથીકો, નથી સગી તારી નાર. પામર.
મોહ મુમતા તું સર્વે છાડીત, માની કરશે શેવાય. પામર.
એકજ ચીતે પ્રેમેથી પ્રીતે, નામ જપ અંબાય. પામર.

૩૦

(ગીણા ઝરમર વરશે-એ રાહ)

ધર વિનતી દુખ હરનાર આરાસુર અલખેલી,
જય માતુશ્રી સુખ કરનાર આરાસુર અલખેલી.
આરાસુરમાં આપ બીરાજો. સોભાતણો નહી પારરે;
પ્રેમ સહીતે આનંદ માણ, રમીએ તુમ દરબાર. આરાસુર.
મોહમુમતાયે ઘેર્યોછે મુજને, કૃમતિ પડી માણ કેડરે;
લોભ માતુશ્રી સોભાવીનાંખે, પાપ કષ્ટ મને ઘેરે. આરાસુર.
કશામ્પએ જેમ ગાયજ ઘેરી, છુટવા મારે ફેરીરે;
તેમ થયા છે મારા એ વેરી, બહારે આવો માણ બહેલી આરાસુર.
તુમ ચલે શીશ નમાવી, વિનતી માતુશ્રી કરીએરે;
ભાવ સહીત બાળક સર્વે, પાથે તમારે પીચે. આરાસુર.

(મળી આનંદ આનંદ-રાહ)

જ્યતી આનંદ આનંદ મને થાય છે,
 જીવ મારો માણ દરીનમાં જાય છે.
 કામકાજ મુને બહાલુ ન લાગે,
 દાસ થઉં દાસ થઉં થાય છે. જીવમારો.
 મુદ પુનમની ચંદની રાતે,
 (માણ ધામે) સારા સારા ગીત ગવાય છે. જીવમારો.
 સુદર વનમાં માતુ ખિરાજે,
 સુખકર પવન વાય છે. જીવમારો.

હાં જરૂર જરૂર-રાહ.

હાં નમન નમન નમન કરે માતૃશ્રી અમારીરે,
 અખીલ વિશ્વમાંહી માણ મારી, એક આશ તારીરે, માણ
 મારીરે. હાં નમન.
 પ્રેમથી નમે તુજ પાય, આવી નરનારીરે, જય માડીરે હાં નમન
 દુઃખ કાપે, સુખ આપે, સુમતી તું સારીરે, જાડી વારીરે, હાં નમન.

(અરે માણ જાડીં હું સાસરીએ-એ રાહ.)

અરે માણ વિનંતી તું ઊર ધરજે,
 કંપાળુ કંપા માત દુઃખ હરજે. અરે.
 ભજે ભાવથી આજ તુને અહો,

કૃપાળું કૃપા કની હસ્ત શ્રદ્ધા.	અરે.
આવે પારે માતૃશ્રી તુજને નમે,	
બળે પ્રેમથી તુજ ધામે રમે.	અરે.
કરે માતૃશ્રી સાદ્ય તુંતો ખરે,	
દુઃખ માતૃશ્રી સર્વેનાં તું હરે.	અરે.
પડે પ્રેમથી બાળ તોરે મા પાય,	
કરે દુર દુસ્મનને મોરી માય	અરે.

(કરે કૃપા કીરતાર.)

નમું પ્રેમે અંબાયમા વસો અમારા તનમાં;	
તનમાં તનમાં તનમાં,	નમું
જગત જનેતા માણ બીરાળો વનમાં,	
બાળ રમે મા આનંદમાં, વસો અમારા તનમાં.	નમું.
ગાયે હરખાયે બાળ માતૃશ્રી તનમાં,	
રાણ રાણ થાયે મનમાં, વસો અમારા તનમાં.	નમું.

(ગાળે ગગન-રાહ.)

માણ પ્રાણી હું અરરર-પ્રાણી હું અરરર,
 વહો માયા માંહી સરરર;
 (માથે) ફરે જમડા મા ફરરર, જમડા મા ફરરર,
 થકમે માતૃશ્રી અમે થરરર;
 જારે કર્મી છવ અરરર, પાપ અગ્નિ બાળે અરરર. માણ.

બ્રહ્મનગારી માતૃશ્રી, કર્વા પાપ કથીર,
 વાપરી નીંદા ધનમાં, એ પાપો કરે તું દહનરે;
 માતૃશ્રી કર્મ પીડા કયાં કહીએ, બાળ રહીએરે મનમાં જુઝાડરે
 માતૃશ્રી કર્મ પીડા કયાં કહીએ.
 બેરા અધવચ બુડતો, ભવો દધીની માંદો,
 તારોતે કૃપા કરી, તો તો જાએરે ભવ ભ્રમણુ ભવી જીવતુરે;
 માતાજી મેહેરતો કરો. કૃપાળુ દુખતો હરો,
 વંદુ માતૃશ્રી નામી શીર માતૃશ્રી નામી શીર તારો ભવો
 દધી તરરર;
 તારો તરરર, દધી અરરર. માજી.

૩૬

(બનજરો.)

તમે મુજો માતૃશ્રી મારી, અરજી હ્યો ઉરમાં ધારી. ટક.
 અમે વંદીએ સર્વ તમને, કૃપા કરો માતૃશ્રી અમને;
 પાથે લાગીએ તરને નારી. અરજી.
 તમે જગત તણા પ્રતીપાળ, મુજો વિનતી અમારી આચાર;
 હ્યો અંતરમાં ઉતારી. અરજી.
 માજી મહિપા સુરને માર્યા, સુંભ નીસુંભને સંહાર્યા;
 દો માતૃશ્રી ઉપકારી. અરજી.
 પાપ કષ્ટ સર્વનાં કાપો, તમે શેવક કરીને સ્થાપો;
 બ્રહ્મ મુખતા કાપો અમારી. અરજી.
 અમે અપરાધી દાસ તમારા, દુષ્ટ કરમના કરનારા;

પાયે લાગીએ વારંભવારી, અરજી.
આ અરજ ધ્યાનમાં ધરજો, મંમાયા કૃપા તમે કરજો;
છીએ માતૃશ્રી શર્ણુ તમારી. અરજી.

૩૭

(કાકા મારારે) એ રાહ.

અર્જ ધરો તમે ધ્યાનમાં, કૃપા કરીને દયાળી;
નમન કરે તમને માણ, લાગે શેવક પાય. અર્જ.
કૃપાવાન તમે માતૃશ્રી, આપે દીન દયાળી;
જગત જનેતા માવડી, થાવો સર્વેને સહાય. અર્જ.
જમદુત ફરે કુદ્દી, તેને કરે તું દર;
શીશ નમાવું માતૃશ્રી, જય જય આરાગુર. અર્જ.
મોહ સુમતાને દર કરી, આપો વિશ્વમાં સુખ;
સદાયરણ માણ આપીને, કાપો સર્વે ના દુઃખ. અર્જ.
તુજ તનયની વિનતી, ધરો ઊરની માંદા;
કૃપા કરી આપો એટલું, સુખ સંપત્તી થાય. અર્જ.

૩૮

(વાહ આજે-રાહ.)

૧ લો—

૨ જો—

વાહ કેવી માણ મોહનગારી, હાં દયાળું દે દુઃખ નિવારી;
વાહ દીસે માણ દીનદયાળી, હાં મીત્ર જાડી ચહેપે વારી,
(૧ લો—પણ માતૃશ્રીની સોલાનો પાર નહિ.)
(૨ જો+ એમકેમ+)

જો લલાટે આ દીલડી સારી, હા ઝળકે અતિ બહુ ન્યારી.
વાહ કેવી નાકે વેશજ વારી, હા વળી પહેરી બેઠાંછ સાડી.
જો પારે આવે નરને નારી, હા પુજ કરે પ્રેમથી સારી.

૩૯

ગરબો.

આવો નરનારી સહુ શાથમાં રે લોલ
રમીએ શ્રી આરામુરનો રાસ, રહી પાસ, પુરે આસ
અંબે માવડી રે લોલ, માણ ચાચરે તાળી આપીચે રે લોલ
જય જય વાહ:
હૃદય વધારો અતિ અંગમાં રે લોલ. માણ.
શરણી ફરારે પ્રેમ કુદડી રે લોલ. માણ.
સુંદર ચોક મોહામણી રે લોલ,
દખી પ્રેમ અતિ અંગ વાધશે રે લોલ. માણ.
અંબામાના ઊર અતિ હારજ લળકે,
લેલાટે સુંદર માના દીલડી ઝળકે;
થનગન નાચી માને રીઝવો રે લોલ. માણ.

૪૦

(નજર કરો દીનાનાથ.) એ રાહ.

૧ લો—કોનગઢ અંબે માય; બતાવે લાઘ કોનગઢ અંબે
માય-એ રેક.
૨ જો—ગણીંગઢ અંબે માય, સુન બે લાઘ ગણીંગઢ અંબે માય;
૧ લો—આનંદી માણ અંબે મળેગો, સુખ મુજને થાય. બતાવે.
૨ જો—ગણીંગઢ જવાને સુન બે લાઘ, તણ ગાઉનો ચઢાવ, સુન બે.

થોડા ચઢાવ ચઢોરદ્યા પછી, હોંચોજો ત્યાં સંલખાય. સુનખે.
જગત જનેતા માણ કંપાળ, બેઠાંછે મા અંબે ત્યાં. સુનખે.
૧ લો—હર્ષથી જાતોં રાણ હું થાડોં, પ્રેમથી લાગુ માણ પાય. સુ

૪૧

(લલીત છંદ.)

અમર અંગીકા દુખતો હરો, અખિલ વિશ્વમાં સુખતો કરો;
બાળ નમતા માણ આપને, કૃપા કરીને મા દુઃખ દાપને.
સગુ સખંધી કોમ અમાયરૂ નથી, પ્રપંચી માયામાં લપટાઅતિ
પાપ કષ્ટને દુરમા કરો, દુરાચરણ મા અમાયરા હરો.
જળ વિણ જેમ મહ તરફડે તેમ માતૃશ્રી બાળનો રડે.
ઐક્યાર તું દર્શન આપને, કૃપા કરીને મા દાસ સ્થાપને.
ગાય ગીત જે સીખે સાંસરે, ભવ નિધીમાંથી તેતો મા તરે.

૪૨

(ગર્વેથી ગાજે એ રાહ.)

જગત જનેતા નમું પ્રેમથી, માતૃશ્રી મારો;
દુઃખ મા તું હરનારી, સુખ મા તું કરનારી.
આબોધું શર્ણુ તારો, ચર્ણુપે-જાડેવારી,
અકળ કંતી દીલે માતરે, શી તારો તારો.
વનમાં ગિરાળો તમે માતરે દયાળું માડો;
દર્શન દોને મા દાડો, સુંદર સોલા મા ભારો.
લાગે મુનેતો સારો, જાડે મા હું ખસિહારો;
જય મંમ માડો, દુખ હરનારી, સુખકર માણ જાડેવારી. જગત,

(અમચલે રાહ.)

જય જય (૨) કરોમંમ માતા, ગુણ શેવક સરવે માતા,
 દીસો આપ કંપાળું દાતા, નમું પ્રેમે મારી માતા;
 કર દયાળુ મા સુખસાતા, દુખ હરને અંબે માતા,
 જયો મંમાય, સુખતો થાય, દુખતો જય, કરે સુખસાતા. ગુણ.
 તમે આનંદી મંમાયા, કર નિર્મળ મારી કાયા,
 નમું મમાય, થાઓને સાથે, કંપાળું માય;
 હૃદય દુઃખ માતા.

ગુણ.

(ડગલે ડગલે કુંગરા.) એ રાહ.

તનમનમાં વશિ રહ્યાં, તનમાં અંબે માય;
 ત્રિપુરારી માતામને, સમરે મન સદાય.
 નાલે જે નરનારોએ, માન સરોવર માંદે;
 પાપ મદલે થાય ત્યાં, દુઃખ દારીદ્ર જાય.
 વિઘ્ન હરે તુજ ભક્તનાં, આરાસુર મંમાય;
 પર ઉપકારી પુરૂષને, થાજે માણ સાથે.

ગરબો,

માઓ ગીત રસાળ (૨) આનંદી આરાસુરના ચોકમાં,
 આપો તાળી અપાર (૨) સુખ આપે માતૃશ્રી ત્રણ લોકમાં;

જોડાં માણ આરાસુર વનમાં.....હારે.
 હારે લાગી દર્શન વેલી તનમાં..... (૨)
 હાં ચાલો ચોકમાં..... ગાઓ ગીત.
 આન શક્તિ મા ઇશ્વરી, જગત જનેતા માત;
 ભાવે ભણવે તેહને, ટળે તંતના તાપ.
 મુંદર કંકુની આડ લેલાટે કરીયેરે;
 ગુણ ગાવા અતિ ઉમંગ તંતમાં ધરીએરે.
 તનમનને સાન્તી કરે, તનને આપે મુખ;
 એત્રી માણ સમરતાં, સદાએ જાયે દુઃખ.
 સુમતિ પડે માણને પાય, પુજા પ્રીતે કરેરે;
 તનમન માણ તણા ગુણગાય, ભક્તિ ચીતે ધરેરે.
 ધરેને આજ માણ આરાસુરનું ધ્યાન;
 પ્રાનેથી આપે માણ આરાસુર જ્ઞાન.
 અમૃત વૃષ્ટિ સૃષ્ટિમાં, કરશે માત દયાળ;
 તન મનને મા રીઝવે, જયશ્રી માત કૃપાળ.
 સોલે સોલા અપાર (૨) આનંદી આરાસુરના ગાખમાં;
 જય અંબે દયાળ (૨) પ્રખ્યાત માતુશ્રી ત્રણ લોકમાં.

૪૬

(વાહ વાહરે) એ રાહ.

વાહ વાહરે મુનેતો આજ અંબા મળ્યાછે આનંદ થયો,
 જરી વાએથી માણ આવી વસ્યાછે આરા સુરમાં;
 અંબા અંબા અંબા મુખેથી ઉચરતો, વાહ વાહરે.

શેવા હું તારી-કરું માણ મારી, લાગે મુને સારી દયા કરે માહી;
અંબા અંબા અંબા કૃપાતો કરોને. વાહ વાહરે.

૪૭

સાતવાર.

(આસોમાસના) એ રાહ.

આદીતે આવેસંઘ દર્શન કરવારે, મારી માણકેના ધામ દુખડાં હરવારે
સોમે મા સુત્રબુધ દર્શન આર્પીરે, વળુ મુલે કીધો દાસ દુખડાં કાપીરે
ભોમે ભાવાની માત જાઉં બહીહારીરે, થઇ વાધ ઉપર મા સ્વાર
ત્રીશુળ ઝાલીરે.

બુધે બાળસ્વરૂપ દીઠી બાળીરે, મેં અકળકૃતિ કળાય નિરખી તારીરે
મુરારી મા ગુણ તમારા ગણ્યેરે, અમે આવી તમારે ધામ સુ-
ખીયા થઇએરે.

શુકર સોભા માત દીઠી સાગીરે કરી પંચતિથિ જાલાય માણ તારીરે
શનીઅ સતોષ પુરો થાએરે, બાળમિત્ર તમારા ગુણ પ્રેમ ગાએરે.

૪૮

(મુખડાની માયા લાગીરે) એ રાહ.

મુખડાની વૃતિ માગોરે આ જીવમારા,
મુખ આપે જગદાતા દુખ કાપે અંબેમાતા,
તેનેતો શેવીથેરે. આ જીવમારા,
કાયા તારી માન એવી, પાણીના પરગોઠા જેવી;
પલકમાં કુદી જશેરે. આ જીવમારા,
પાણીથી જળભરી, શ્રાવણ માસકેરી;

પળમાં વિખરાઈ જાયેરે.   ઝોા છવમારા.
 માહ મુમતા માન એવી, ઉપરના સ્વાલ જેવી;
 દુરકર અંબે શેવીરે.   ઝોા છવમારા.
 કેશવ મુત બસાહાતી, આશા એક અંબે તારી;
 દુરકર વિન્ન માડીરે.   ઝોા છવમારા.

૪૯

(રાગ—સખી પડવેતે પથ.)

પંદરતથા.

માન પડવે પ્રેમે વધાવુરે, માત સારદા સીશ નમાવુરે;
 માછ અંબે તણા ગુણ ગાઉ, નમું અતિ માત તંગમાં વસજોરે. ૧.
 માત મિજે બાળ સ્વરૂપેરે, દીસો મધ્યાને મધ્યમ રૂપેરે;
 સાયંકાળે મા બુઢા સ્વરૂપે.   નમું. ૨
 માત ત્રીજે તુલ્લ માડીરે, નમું પ્રીતે હું બહુચર બાળીરે;
 પાવાગઢમાં છા માહાકાળી.   નમું. ૩
 માત થોથે તે ચાચર માલેરે, નર નારી પ્રીતે ગુણ ગાયેરે;
 અતિ તનમાંહી હરખાયે.   નમું. ૪
 માત પાંચમે પુરુષ હું લાવુરે, સારા ગજરા હાર ગુંધાવુરે;
 માત અંબીકા તુને પેહેરાવું.   નમું. ૫
 માત છઠે છા જગતની માતારે, કર બાળને મા સુખસાતારે,
 જય વંદીયે અંબે માતા.   નમું. ૬
 માત સાતમે સમરૂ તમનેરે, સુખ આપો માતુશ્રી જામનેરે;
 દુર કરો માતુશ્રી જામને.   નમું. ૭

અણુપટ વિજયા પાયમાં, હુમ હુમ હુમ હમકાય;
 દર્શન સારાં ધાય આ, નિમંજ માની કાય.
 કરમાંહી મુંદીર ગજગ સાસ સોલતાર,
 સોલે મુંદરશી આનંદી અંબાય, માના મુંદીર-
 જગત જનેતા માતને, નમીએ પ્રેમે પાય;
 તાળી આપી પ્રીતથી, રીઝવો અંબે માય.
 આજે હસ્ત જોડોને પ્રેમે માને વિનવોરે,
 નર નારી સહી લાગે પ્રેમે માણ પાય. માના મુંદીર-

૫૨

વાહ વાહરે આજે તો થઈ વૃષ્ટિ સૃષ્ટિમાં આનંદની,
 જવા દર્શન માતૃશ્રીના ગુણ ગાવારે હિમંગથી;
 મીઠ વાહવા, વાહવા, (૩) અતી ગુણ ગાવારે હિમંગથી-
 વાહ વાહરે-

૫૩

કર્તાની સ્તુતિ.

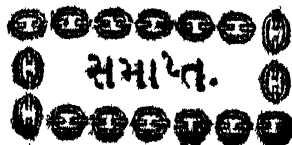
કૃમતિ કાપી કૃમતિ આપી પ્રેમે નમું માણ પાય,
 આશાસુર અંબિકાના ગુણ ગાવા કીધી માણ સાદ્ય,
 અંકળ કંતિ લાદ્યરી છે માત સરસ્વતિ.
 મંત્ર પુણ્ય કરવા માટે આપી કૃને સંમતી.
 કંપાવાન માત અંબે પ્રેમે લાગુ પાય,
 ભુક્ત મુક્તની મારી માગુ આજ મોરી માય,
 નથી કવીજન માણ હૃતે પંડીત પ્રણયી,

મોહનગારિ માતૃથી હું બાળ અજ્ઞાની,
 માતૃ માણ એટલું કૃપાળુ તું મ પાસ,
 હુમ સેવાનો દામ ગણી પુરો મારી આશ;
 પ્રેમથી ગુણ ગાળીં હિલટ લાવી મન,
 રાજનગરમાં લુણશા વાડે કેશવ કેરો તન,
 સ વત ઓગણી છપન સાલે ચઢતરમાસ કહેવાય,
 મુદ બીજને આદીતવારે અંધ પુર્ણ થાય.

વાંચે અંધ જે પ્રેમથી, હિલટ લાવી મન;
 વિધન હરે પરમેશ્વરી, કહે કેશવ તન.

૫૪

આજે થયો જય, જય, જય, જય,
 વિજય, વિજય, વિજય, વિજય;
 વિજય, વિજય જય. આજે
 આનંદનો જય.....હૃદયનો વિજય. આજે,
 માતૃશ્રીના ગુણ ગાયા, સુખ પાયા, દુખ જાયા,
 મળી મ માયા, નિર્મળ કાયા...થય...થય...થય. આજે,
 થનગન થનગન થય થયદાર,
 જય, જય, જય, જય, જયદાર...વાહ...વાહ...વાહ આજે,

- માત આઠમે હવાન થાયેરે, અતિ ધૂત માતૃશ્રી હો માયેરે;
સારા વેદ માતૃશ્રી ભણાએ. નમુ. ૮
- માત નોમે નાહો નર નારીરે, તારા માનસરોવર માંહીરે;
થાય પાપ મા પ્રટલે કારી. નમુ. ૯
- માત દશમે દેતને માર્યોરે, મુંઝ નિમુંઝને સંહાર્યોરે
વાહાણુ વણીકનાં તમે તાર્યાં. નમુ. ૧૦
- માત એકાદસી અપવાસીરે, આવે દેશ પ્રદેશના વાસીરે;
સર્વે જપે મા અખે વિલાસી. નમુ. ૧૧
- માત બારશે બળવંત આવેરે, તમ નામ શેવક મા બપેરે;
દુરાચર્ય માતૃશ્રી તું કાપે. નમુ. ૧૨
- માત તેરશે તંનમાં વસીયારે, હો માતૃશ્રી અખે જસીયારે;
રમવા આવો ચાચરે રસીયાં. નમુ. ૧૩
- માત ચઉદશે ચીંતા અમારીરે, દુર કરો માતૃશ્રી મારીરે;
નમે પ્રીતે મા નરનેતારી. નમુ. ૧૪
- માત પ્રતમે પુજા થાએરે, શિતળ સુબકર પવન વાયેરે;
બાળભિન્ન માણ ગુણગાયે. નમુ. ૧૫
- માણ પંદર તથા થય પુરીરે, એમાં એકે નથી અકુરીરે.
સવ સુતની વાણી મધુરી. નમુ. ૧૬
- માત ગીત તારા જે ગાયેરે, સદા સુખ સંપત્તી થાએરે;
વેળાં તુજ નામથી જાસે. નમુ. ૧૭

(થાઓ પ્રભુજી સાથે) એ રાહ-
 મુજો જગતમાં જાની જન કોને જાણવો,
 જેને ધર્મ માણવું ધ્યાન તેને માનવો;
 મુરખ જીવ જગતમાંહી પાપથી અતી રીભાય,
 પુન્યશાળી પ્રાણીને માતૃશ્રી અંબે સાથે થાય.
 જેને સાથે માતૃશ્રી તેનો વાળ વાંકો કોણકરે,
 તેહ જન વિદ્યમાંહી કોઈનાથી નવ હરે;
 પ્રેમથી ભજે જે ભાવે તેનાં માત દુખ હરે,
 બાળમિત્ર નીત્ય માણ અખંડાનું ધ્યાન ધરે.

ગરબો.

(યુનમચાંદની) એ રાહ.
 માના મંડપની સોભા આજે રી બનીરે,
 રમીએ આનંદથી સહી નરતેનાર;
 માના મુંદીર ચાકમાં તાળી આપીએરે,
 વાહ વાહ મુખકર દુઃખહર દીસે અંબે માવડીરે;
 બંધા મુંદીર મંડપ કેરી માંધ. માના મુંદીર-
 રીર મુગઠ સોહાયબો, ઝળકે જોત અપાર;
 મુંદર મનહર સોભીતો, જગમોતીનો હાર.
 મુખકારી મુંદીર રી માડી માના અંગમાંરે.
 ઝળકે ઝગમગ માને દીસડી લેજાડ. માના મુંદીર-

૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫
 ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫
 ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫
 ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫
 ૫ ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫.

૧ સ્વપ્તિ ગાદન. ૨૦-૧-૬
 ૨ સ્વપ્તિ ગાદન. ૨૦-૧-૦
 ૩૦-૨-૦

૧૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫૫૫
 ૧૫૫૫૫૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫ ૫૫૫૫
 ૫ ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫.

૫૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫૫૫.

